

عنوان مقاله:

منطقه گرایی در آفریقا از منظر مکتب کپنهاگ

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 3، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

رحمت حاجی مینه - استادیار روابط بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق

علیرضا وزین - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روابط بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیک،

خلاصه مقاله:

از دیرباز همواره رهبران کشورهای آفریقایی تلاش نموده اند با توجه به تحولات داخلی و بین المللی، ضمن اتخاذ استراتژی واحد منطقه گرایی به منظور وحدت قاره آفریقا موجبات رشد و توسعه این قاره را فراهم آورند. با تاسیس و ظهور سازمان وحدت آفریقا و سیر روند تحول آن که منجر به ایجاد اتحادیه آفریقا در عرصه معادلات ساختاری منطقه آفریقا شد، ساز و کاری درون منطقه ای در بین کشورهای عضو بوجود آمد تا به صورت همه جانبه، عوامل سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، امنیتی مشترک را به هم پیوند دهد و فرایند همکاریهای منطقه ای و منطقه گرایی را ارتقاء بخشد. وضعیت امنیتی و اقتصادی منطقه آفریقا که هم تحت تاثیر بازیگران دولتی و هم بازیگران فرامنطقه ای قرار دارد، فرایند توسعه منطقه گرایی را دچار مشکلات و موانعی ساخته که چشم انداز و تحقق اهداف مورد نظر به آسانی قابل دست یابی نباشد. از طرف دیگر در راستای تحولات جهان و منطقه، کشورهای آفریقایی به ضرورت دریافت دست یابند. در این مقاله چالش های موجود در آفریقا، نیاز به همبستگی و انسجام بیشتری است تا بتوانند به اهداف اتحادیه آفریقا دست یابند. در این مقاله برای مطالعه روند همگرایی منطقه ای در آفریقا؛ علاوه بر بررسی موانع ساختاری آفریقا، بحث مسائل امنیتی و تاثیر آن در عرصه رشد و توسعه کشورهای آفریقایی به عنوان عنصر تعیین کننده مورد نقد و بررسی قرار می گیرد. نویسندگان تلاش دارند تا با رویکردی توصیفی-تحلیلی؛ منطقه گرایی در آفریقا را با استفاده از مکتب کپنهاگ بررسی کنند.

کلمات کلیدی:

منطقه گرایی، اتحادیه آفریقا، ساختار اجرایی، مکتب کپنهاگ، امنیت منطقه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021091>

